

Päivän jakeet: VK 48-49-2016

7.12.2016

"Rohkaiskaa ja vahvistakaa toinen toistanne." 1.Tess.5:11

Tämä tehtävä kuuluu jokaiselle kristitylle. Rohkaiseminen voi tuntua vähäpätöiseltä teolta, mutta sen merkitys voi olla mittaamattoman arvokas aikojen saatossa. Itse olen saanut rohkaisua joskus kiperässä elämänvaiheessa, ja se palaa mieleeni usein - kannustaen jakamaan hyvää myös itsekkin eteenpäin.

Vahvistaminen onkin jo vähän vaativampi tehtävä. Se opettaa toisen seisomaan omilla jaloillaan, luottamaan Kristuksen tuomaan armoon ja se saa langenneen nousemaan, taistelemaan ja voittamaan.

Rohkaisu onkin vahvistamisen hyvä aisapari. Hyvä valmentaja saa urheilijan lihasten kasvun myötä paranevan tuloksen juurikin rohkaisten yrittämään vielä ja ylittämään itsensä. Uskossa saamme kehottaa toinen toistamme nostamaan katseemme Jeesukseen ja Hänen haavoihinsa. Hän kantoi syyllisyytemme ja otti rangaistuksen hartioilleen, että me voisimme vapautettuina elää elämäämme Jumalan kanssa.

"Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä voimassa." (Ef.6:10)

6.12.2016

"Me emme kuulu yölle emmekä pimeydelle." 1.Tess.5:5

Kenelle kuulut tässä ajassa? Kun uskovatkin menettävät otteensa, hylkäävät totuuden, eli Kristuksen, ja maailmallinen tapa ajatella leviää seurakunnissa kulovalkean tavoin - kenelle sinä kuulut?

Yöhön liittyy uneliaisuuden henki, joka saa herpaantumaan välittämisestä ja rakkaudesta totuuteen. Pimeys sokaisee mielen niin, että enää ei erota, kulkeeko tiellä, vai metsässä.

Yö ja pimeys kohtaa jokaista uskovaa tässä ajassa. "Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa" - en kuulu siellä olevalle pimeydelle. Kuulun Jeesukselle, Hänen kirkkaudelle ja paimenuutensa alle. Eksyn varmasti, ilman Häntä ja Hänen läsnäoloaan.

Herra on minun valkeus tielläni. Se on, että kuulun Hänelle, vaikka maailma kuuluu homoudelle ja mitä typerimmille ajatusten juoksuille. Minun tulee kiinnittää katseeni Jeesukseen Kristukseen, sillä Häneen on kätketty kaikki tiedon ja viisauden aarteet.

En minä ole viisas itsessäni, en tiedä vielä niin kuin tietää tulee. Mutta Jeesus on sitä minun puolestani! Tämä heikkous ja vajavaisuuskaan ei pysty tuhoamaan Jumalan väkevyyttä!

Toisinaan kuulen saarnoja, heikkoja ja ymmärtämättömiä sanoja, niin kuin omat tekstini saattavat sellaisia olla. Kuitenkin heikkoudessa kylvetty sana nousee - Jumalan lupauksen mukaan - voimassa! Jospa Jumalan aito tuntemus, rak-

kaus, pyhyys ja sanansa ja Henkensä ihmeellinen voima pääsisi murtautumaan tähän ihmiskuntaan vielä sellaisena kirkkautena, että Jumalan Pojan kunnia soisi vielä kaikkien huulilla!!

5.12.2016

"Joka ei ota ristiänsä ja seuraa Minua, se ei ole Minulle sovelias." Matt.10:38

Mitä on ristin kantaminen, josta Jeesus usein puhui? Tarkoittiko Hän omaa ristiään meissä, vai jostain muuta??

Risti kuvastaa heikkoutta ja kirousta. Juuri sitä ominaisuutta, jota kannamme turmeltuneen ruumiimme tähden mukana joka päivä.

"Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun HÄN TULI KIROUKSEKSI meidän EDESTÄMME - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" - että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen." (Gal.3:13-14, 5.Moos.21:23)

Minne voisimme kantaa ihmisyytemme tuomat vaivat, häpeät ja kivut? - kuoleman paikalle! Juuri niin kuin Jeesus itsekin astui Golgatan kummulle, antaen henkensä Jumalan käsiin.

"Vieraalla maalla kaukana, on kumpu kivinen. Sen koloon kerran iskettiin, puu ristinmuotoinen."

"En saata Jeesus ymmärtää,
Sun kärsimystäsi.
Sä kuolit, että pääsisin,
Mä luokse Isän, Jumalan."

Tämä vanha virsi soi usein mielesäni ajatellessani Herrani ristinkuolemaa ja Hänen ylösnousemukseen. Hän tuli kirouksen alle, synniti sälytettiin Hänen kannettavakseen, mutta Hän nousi ylös - näyttämme meille esimerkin. Vaikka kannamme ristinkuolemaa ruumiissamme, Hänen kuolemansa kautta nousemme ylös!

"Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle"! (Gal.6:14)

Jeesuksen ristinkautta saamme pitää itsemme SYNNILLE KUOLELEINA. Se tarkoittaa, että synnillä ei ole merkitystä. Onhan Jeesus tullut tekemään tyhjiksi perkeleen teot, Hän on tullut ottamaan pois maailman synnin - heittääkseen sen merten syvyyksiin ja meistä niin kauaksi, kuin itä on lännestä!

Ristin kantaminen on siinä, että olemme, mitä olemme, mutta olemme sitä JUMALAN LAPSINA! – Mietipä, miksi Jeesus on varsinkin USKOVIEN Vapahtaja?! Juuri siksi, kun me olemme syntiturmeluksen alla, ja tarvitsemme joka hetki armoa - elääksemme elämäämme Jumalan lasten vapaudessa, ilossa ja riemussa.

"Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä

antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen." (Gal.5:1)

Synti siis sitoo ja tappaa, mutta Jumalan armo tuo vapauden ja yltäkylläisen elämän - Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta.

"Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi, että niin kuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsisi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta." (Room.5:20-21)

Jumalan sovitustyön kautta Jeesuksessa Kristuksessa, meidän ristimme ei ole raskas kantaa. Vaikka suremme syntejämme ja heikkouttamme, JEESUKSEN VERI PYYHKII POIS KAIKKI PAHAT TEKOMME. Siksi SAAMME rohkein mielin TEHDÄ PARANNUSTA ja iloita siitä, mitä Jeesus on puolestamme tehnyt.

"Tulkaa Minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin Minä annan teille levon. OTTAKAA Minun ikeeni päällenne ja OPPIKAA Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te LÖYDÄTTE levon sielullenne. Sillä MINUN IKEENI ON SOVELIAS, ja Minun KUORMANI ON KEVEÄ." (Matt.11:28-30)

4.12.2016

"Häntä ei myöskään palvella ihmiskäsin, ikään kuin Hän tarvitsisi jotakin – itse Hän antaa kaikille elämän, hengen ja kaiken muun." Apt.17:25

Ymmärtäessämme edes hieman Jumalamme suuruutta, käsitämme, ettei Hän tarvitse meiltä mitään. Katsellessamme muurahaisten aherrusta, ymmärrämme, ettemme mekään tarvitse noilta pieniltä viipeltäjiltä mitään.

"Häntä ei palvella ihmiskäsin" - ei tarkoita sitä, ettei meidän tarvitsisi käyttää käsiämme. Vaikka Hän ei tarvitse, toinen ihminen tarvitsee! LÄHIMMÄISEMME TARVITSEE auttavaa kättä, ja silloin saamme tehdä Jumalan palvelusta myös käsin. Itse asiassa, sen minkä teemme yhdelle vähäisistä, teemme Jumalalle.

"Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'. Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'." (Matt.25:40, 45)

"Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne." (Room. 12:1)

"Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." (Jaak.1:27)

"Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jee-

suksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa Hänen kauttansa." (Kol. 3:17)

3.12.2016

"Sieluni, odota vain hiljaisuudessa Jumalaa, sillä Hän antaa minulle toivon." Ps.62:6

Toisinaan elämä pysähtyy hiljaisuuteen, jossa saatamme olla hieman hukassa. Tuntemme epätoivoa ja jopa paniikinomaisia tuntemuksia - kysellen, onko Jumala hyljännyt minut?

Hiljaisuudella on kuitenkin merkityksensä. Jumalan ikuisen armon ja sovituksen kautta Jeesuksessa Kristuksessa voimme tuntea levon ja rauhan, jossa näkymät hiljaisinkin hetkinä sisältävät toivon tulevista.

"Sieluni" - sanana viittaa olemuksemme tunteisiin. Niinpä Psalmin kirjoittaja puhuu itselleen ja omille tuntemuksilleen - tynnyttäen ja rauhoittaen itseään Jumalan lupauksilla.

"Odota vain" - ei ole aina helpoin tehtävä. Miten voisimme tyytyä vain odottamaan tuntiessamme sielun kipua, kaipausta, tyhjyyttä ja pelkoja?

"Hän antaa minulle toivon." - toistuu Raamatun lehdillä usein lupauksena, johon voi täysin luottaa. Uskaltautuessamme heittäytyä kokonaan Jumalan antaman toivon varaan, pystymme tyytymään odotuksen hiljaisuuteen. Hän antaa tulevaisuuden ja toivon. Siihen voimme luottaa!

Voimme nähdä TOIVON TÄYTTYMYKSEN Jeesuksessa Kristuksessa. Hänet Jumala lähetti meille pelastukseksi. Hänen päälleen säilytettiin koko ihmiskunnan rangaistus - että meillä olisi elämä.

Yksinäisyys ja hiljaisuus voivat olla myös lahja Jumalalta. Elämän myllerrys ja hektinen tapa elää tässä ajassa vieraannuttaa meitä Jumalan rauhasta. Siksi on hyvä hiljentyä, kysyä Hänen tahtoaan ja viipyä Hänen kasvojensa edessä. Tiedän, että Pyhän Hengen täyteyden voi saada hiljaisuudessa, kahden kanssa Jumalan.

Ehkä Jumala odottaakin, että antaisimme "tyhjät astiamme" Hänelle. Kun sinut pysäytetään täydelliseen hiljaisuuteen, kuuntele sitä. Anna Jumalasi puhua sinulle hiljaisuudessa. Katsele sitä toivoa - todellista toivoa - minkä Hän on lahjoittanut sinullekin Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta.

2.12.2016

"Ei kelpaa Hänelle hevosen voima, ei Hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen: Herra mielistyy niihin, jotka Häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa Hänen armoonsa." Ps.147:10-11

- - -

Ajatteletko, mihin todellisuudessa turvaudut elämäsi tilanteissa? Rakennatko inhimillisiä rakenteita ja verkostoja esimerkiksi pahanpäivän varalle?

Saamme kyllä käyttää järkeä ja elää viisaasti omaa elämäämme, mutta kaiken edelle ja yläpuolelle tulee asettaa ihmeellinen Jumalan armo. "Herra mielistyy niihin, jotka

Häntä pelkäävät, jotka panevat toivonsa Hänen armoonsa." "Kun kaikki horjuu ja maahan sortuu, niin Sana Herran, se kestää ain"!

Raamatun puhuessa HERRAN PELOSTA, sillä tarkoitetaan SYVÄÄ KUNNIOITUSTA ja JUMALAN ARVOSTUSTA. Se saa meidät tottelemaan ja ojentautumaan Hänen tahtoaan kohti. Toki pelko Jumalan suuruuden edessä on paikallaan, sillä Hän armahtaa, kenet armahtaa. Elämämme on kaiken kaikkiaan Hänen käsissään, Hänen, jolla on kaikki valta taivaassa ja maanpäällä.

Laita toivosi Jumalan armoon, kuten Paavali teki:

"Ja etten niin erinomaisten ilmentysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi. Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. Ja Hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan." (2.Kor.12:7-9)

Saatamme siis kokea rajujakin tilanteita heikkoutemme ja vajavaisuutemme tähden, mutta siinä kaikessa saamme turvautua Jumalan armoon Jeesuksessa Kristuksessa. Vain Hän kykenee ja voi pelastaa meidät.

"Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri armossa." (Ps.103:8)

1.12.2016

"Te, jotka pyritte vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle. Saisivat kuohita itsensä, nuo teidän yllyttäjänne!"

Gal.5:4, 12

Toisinaan Paavali tuskastui ihmisten parissa, jotka olivat aina väärilemässä Kristuksen evankeliumia. "Saisivat kuohita itsensä!" parahti Paavali kiivastuessaan.

Mutta nyt itse asiaan, - Paavali puhui todella tärkeästä osasta, nimittäin hän näki, miten Jeesukseen uskovat kristityt olivat ajautumassa pois Kristuksen läsnäolosta! Niin voi käydä meillekin, jos lain teot tulevat meille rakkaiksi.

Silloin ajaudumme armon ulkopuolelle, koska emme yksinkertaisesti usko ja antaudu sille, mitä Jumala on puolestamme tehnyt Kristuksessa.

Saatamme kuvitella, että suorittamessamme katumusharjoituksia, nöyrästi ja tirauttaen jopa kyynelitä, siten saamme anteeksi lankeuksiamme ja rikkomuksiamme. Juuri sellaiset suoritteet ajavat meitä pois Kristuksen läheisyydestä.

Meidän ainut toivomme on EHYT USKO Herraan JEESUKSEEN Kristukseen. Siinä tunnustamme Hänen sovitustyön täydellisen voiman ja annamme Jeesuksen Veren puhdistaa sydämemme. Totta kai tunnemme surua ja mielihahaa, huomattessamme syntiä elämäs-

sämme, JA NIIN PITÄÄKIN tuntea! Mutta sen jälkeen emme saa pakanauskontojen tavoin suorittaa rituaaleja tai katumusharjoitteita. Me vain YKSINKERTAISESTI TUNNUSTAMME SYNTIMME JEESUKSELLE, pyydämme anteeksiäntoa ja VEREN PUHDISTUSTA SYDÄMIIMME. OTAMME Kristuksen tuoman lahjan VASTAAN ja kiitämme siitä, MITÄ HÄN ON PUOLESTAMME TEHNYT.

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." (1.Joh.2:1-2)

